

Velja v Ljubljani:

celo leto . . . K 56—
pol leta . . . " 28—
četrt leta . . . " 14—
en mesec . . . " 5—

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 60—
za pol leta . . . " 30—
za četrt leta . . . " 15—
za en mesec . . . " 5-50

Jugoslavija

Napismene naročbe brez pošiljave denarja se ne moremo ozirati.

Naročniki naj pošljejo naročnino po nakaznici.

Oglasi se računajo po porabljenem prostoru in sicer 1 mm visok ter 63 mm širok prostor za enkrat večkrat popust.

Uredništvo je na Starem trgu števil. 19.
Upravitelstvo je na Marijinem trgu števil. 8. —
Telefon števil. 360.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Vprašanjem glede tiskarstva, pri-
ložiti za odgovor dopisnica ali znana-
naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vrnajo.

Ententa priznava Jugoslavijo.

Belgrad, 15. febr. ob pol 1. uri zjutraj. (Izv. por.) Poslanik Vesnić brzojavlja iz Pariza, da so zavezniške države službeno priznale edinstveno Jugoslavijo.

Ljubljana, dne 14. febr. 1919.

Vse velike in močne države, ki so kljubovale gigantskim borbam svetovne revolucije, so postale velike in močne samo na podlagi energične volje celokupnega naroda.

Misel državne enote mora biti prva misel, kateri se morajo podrediti vsa druga vprašanja in razni problemi. Le tista država, ki udejstvuje vojno naroda v enotni državni misli napram drugim državam, je sposobna in vredna življenja.

Temelji naše komaj osnovane jugoslovanske države bodo torej le tedaj zidani na skalo, ako izginijo iz našega troimenega naroda vse tendence posameznih političnih skupin, ki hočejo naš narod razdeliti iz separatističnih vzrokov in namenov. Stari grehi našega strankarsko-političnega življenja se morajo za vedno izbrisati. Mislili smo, da so izginili z Avstrijo vred, toda najnovejša polemika glede sklicanja pokrajinskega zbora priča jasno, da se naše strankarsko-politične razmere še niso ustalile v blagor enotne državne misli.

Res, javna kontrola je potrebna povsod in še najbolj v političnem življenju, toda ta javna kontrola se ne sme izrabljati v strankarsko-egoistične namene, katerih izpolnitev bi škodovala ne samo ugledu in moči države na zunaj, ampak predvsem nam samim, ker bi onemogočila skupno delovanje za skupni blagor.

Kakor smo odločni nasprotniki brezpogojnega centralizma, tako smo tudi odločni sovražniki vseh separatističnih stremenj v škodo centralne

eksekutive. Žalostne narodno-politične razmere v bivši Avstriji, ki so bile plod separatističnih nagibov deželnih zborov, so najlepši vzgled, kako se ne sme delati v državi kot celoti.

Eventuelno sklicanje pokrajinskega zbora je stvar centralne vlade, ki bo gotovo imela dovolj vzrokov, da razmisli o resnosti tega vprašanja. Razmere v Hrvatski in Slavoniji so mogočen minus v rezultatu tega razmišljanja. V Sloveniji, kjer se je politično življenje nekako strnilo z državnimi potrebami, ne bi bilo navsezadnje preveč pomislekov proti sklicanju pokrajinskega zbora, ki bi bil neodvisen od težkega balasta — nedemokratskega deželne odbora. Sicer so pa politične razmere v Sloveniji tako ugodne, da ni absolutne potrebe javnega foruma za preračevanje strankarsko-političnih razmer.

Kakor poročajo uradno iz Belgrada, bo državni zbor kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev sklican že na dan 1. marca v Belgrad. Tam bo torej najlepša prilika, da izrazijo naši narodni zastopniki želje svojih strank, oziroma naroda. Naše politično življenje se mora vendar osredotočiti v Belgradu. Če hočemo reprezentirati v svetu enotno državo, moramo biti predvsem enotni v državi sami. Neodpustljiv greh bi bil, če bi se naše politične sile tratile v medsebojnem strankarskem boju pod krinko te ali one avtonomije v škodo državnega edinstva.

V našem političnem življenju je še precej strupene krvi, ki jo moramo pravočasno ozdraviti ali pa kratkoma izpustiti. V zavesti, da bodočnost našega celokupnega naroda še ni gotova, moramo odstraniti vsak strankarski egoizem in vsako tendenciozno stremenje po nadvladi posameznih strank. Kar je čilega, to obvelja — tudi v politiki!

Oklenimo se trdno državne misli, ki nas je rešila stoletne sužnjosti, v kateri smo hrepeneli po lastni državi in uživamo se v prepričanje, da je enotna državna misel tista sila, ki vstvarja in ohranja močne in velike države.

Važni podatki o italijanskih „zmagah“.

„Corriere della sera“ dobival od Avstrije letno 80.000 kron.

Ze večkrat sem čital v „Jugoslaviji“, naj se podajo dokazi, tičejo se razpada avstro-ogrskе armade na italijanski fronti. Jaz takih dokazov nimam, pač pa lahko dam nekaj drugih podatkov, za katerih resničnost jamčim. Mogoče Vam bo potem lažje dobiti potrebnih dokazov.

Bil sem v zadnjem času pri armadni skupini nadvojvode Jožefa in sicer pri „Nachrichtengruppe“. Imel sem toraj priliko, marsikaj čitati, kar pri drugih ni bilo mogoče. Da bi si pa preskrbel pismena potrdila itd., je pač bilo nemogoče.

Sedaj se mnogo piše o simpatijah italijanskega časopisja za Nemce in Madžare. — Čital sem vsak dan italijanske in francoske časopise, ter bi jih sledeče karakteriziral: Med italijanskim časopisjem je bilo tu in tam opaziti kakšna mala „simpatija“ za Avstrijo, ali več morda za Nemčijo. Glede jugoslovanskega vprašanja pa so se držali skrajno rezervirano, (v splošnem) deloma celo sovražno, ali pa so prinesli samo kratke novice brez daljše debate. Francoski časopisi pa so prinašali dosti lepe in dobre članke — deloma pa so kazali jako površno informacijo. Temu se pa ne čudim, ker so hrvatski listi naša kraljevna imena itd. skoro grše spakerali kakor francoski.

Italijanski list „Corriere della sera“ je dobival od avstro-ogr. 80.000 kron letne podpore — to vem pozitivno, ker sem imel seznamek v roki — (ne vem pa je li bila ta vsota tudi l. 1918 izplačana) glede drugih listov pa si nisem zapomnil. Zato bi ne bil noben čudež, ako bi italijanski listi tudi sedaj živeli od dunajskega ali drugega denarja. Toraj 80.000 kron in „Corriere della sera“ bo „Jugoslovan“!

Drugo je, da so se vršili skoro neprestano pregovori med Avstro-ogrsko in Italijo v Švici. H koncu meseca oktobra se je mudil tam brat kor-

nega poveljnika kneza Schönburg. Drugih tozadevnih podatkov ne morem dati, rečem samo to, kar zanesljivo vem. Tu je imel posla stotnik generalštaba baron Corti — kateri se je oktobra meseca tudi mudil v Švici (baje pri sorodnikih)

Kar se operativnega odseka tiče, je bil tam — v Ljubljani gotovo poznan pl. Lukanc (major v generalštabu, najstarejši izmed treh bratov.) Jaz vem sledeče: poveljstvo je imelo natančne podatke o Italijanih: čete, jakost čet, smer in ura napada, — čas, kdaj bo začelo topništvo streljati in kam itd. toraj vse, — napad odbiti lahkost — samo če bi hotele čete.

Vojska na italijanski fronti se ni končala z zmago, pač pa s tem; da se naši vojaki (predvsem Čehi in Jugoslovani) niso hoteli bojovati, ali bolje rečeno, rezerve niso hotele več v boj. To pa je bilo sad domače propagande. Ofi-

cirji, ki so za razpoloženje med moštvom dobro znali, — so ali molčali — ali pa se na skrivaj veselili, da je moštvo začelo izpregledovati in izjavljati, da se ne bojujejo več za Madžare in Nemce, proti lastnim interesom. Italijanom ni nikdo veroval, niti Nemci ali Madžari, najmanj pa Slovenci. Iz njihove „propagande“ in letakov se je vsak samo norčeval in je bila le v posmeh in zabavo. Vojaki so položili orožje, ker so verovali v naše može, v resničnost Wilsonovih idej, a ne v italijanske laži.

Še nekaj: Leta 1915. so branile Dobrdo — od Trziča do Gorice približno 3 brigade; Tirolsko nekaj prostovoljnih strelcev in črnovojniških bataljonov. — Italijani niso napredovali niti za korak, vključ temu da so dezertacije pri čeških in deloma dru-

VLADIMIR LEVSTIK.

23. nadaljevanje.

Višnjeva repatica.

»Ako mu nevesta ne prepove,« je vzkliknila porogljivo, misleč na grofa. »Haha, to bom dražila Vido! Le kdo si je izmislil... Sijajna ideja — ne, mama?«

»Beži,« se je obregnila bledečna plavka Silva. »Kakor bi bilo povsod pri Smučiklasovih! Še sliši se priskutno taka reč.«

Omizje se je zasmajalo in vstalo. Židane volje je stopil Smučiklas v pisarno, vesel, da je naletel pri svojih ženskah na toliko soglasja; kakor hitro je obgodrjal ljudi, je napisal profesorju vizitko, naj se takoj zgleda pri njem, in jo poslal po slugi v gimnazijo. Nejasno čustvo, da stori kmalu nov korak navzgor, ga je polnilo z mladostno podjetnostjo; pregledal je došle zadeve, pokazal koncipientu zavozlan slučaj v presenetljivo jasni luči ter stopil k telefonu, da bi govoril z ravnateljem »Narodne banke.« Toda koncipient, kateremu je dajala naklonjenost gospe Tončke obenem z doktorjevim zaupanjem pravico do familijarnih šal, mu je potegnil školkjo iz roke:

»Pustite, gospod šef, saj je bob v steno; danes ne dobite zveze, pa če ste trikrat doktor Smučiklas. Kaj stavite? V centrali je cel babilon, kakor po vsem mestu. Nu? Petdeset kron?«

Naš samoderžec je pomilovalno vrgel bankovec na mizo; pet minut kesneje ga je resnično spravil koncipient, muzaje se pod krtačastimi brki. Od

rane zore je drevila po žilah telefonskega omrežja vest o Pohlinoem gostu, našarjena z vsemi starimi in nanovo izmišljenimi podrobnostmi; gospodične v centrali so omedlevale od napore ter spojile doktorja s porodničnico, želodnim likerjem »Luklukom« in nazadnje celo z zdravnikom za živčne bolezni. Preklinjaje kakor huzar je treščil slušalo ob steno.

»Branjeveke na trgu, policaji na vogalih, umirajoči na svojih smrtnih posteljah govoré samo še o grofu,« je povzel mladi mož, kačoč predstojniku skozi okno. »Glejte! Po vseh ulicah stoje gručé klepetulj in klatijo z rokami; dve babi je že povozil tramvaj zaradi te novice.«

Smučiklas je spoznal, da je storil svoj sklep ob dvanajsti uri; toda up, da bo profesorju zadoščala vizitka, ga je bil goljufal. Na listu, iztrganem iz šolskega zvezka, je prinesel sluga lakonični odgovor:

»Prav žal, da ni mogoče: dopoldne imam šolo, popoldne važen rendez-vous z grofom B*** von K***. Ako je nujno, potrudite se enkrat k meni; sprejemam ob torkih in petkih zvečer. Tvoj Peter Pohlín.«

»Hudiča,« je godrjal naš voditelj v svojem klubnem blazinjaku. »Mrcina se je pobaronil zraven njegovega visokorodja; hoho! Žaba je videla vola na travniku ter je hotela njemu enaka biti... Moj Peter ima »rendez-vous« in »sprejema«, toda Smučiklas se meni figo za profesaške muhe.«

»Kar hočem jaz, se zgodi,« je izjavil gospej Tončki po kosilu, trkaje s členki ob mizo. »Takrat, ko Smučiklasova volja ne bo več zapoved, tudi solnce ne sme več sijati z neba. Še to uro stopim h ka-

nalji ter mu pojasnim, kdo je on in kdo sem jaz; ako najdem grofa pri njem, tem bolje. Zdaj pa prav zanalasč in makar izgrda!«

»Spet jo zavoziš!« se je ustrašila soproga. »Z lepo besedo in z mehko roko dosežeš vse, z grobstvo ničesar; saj vidiš, da rita in brca.«

»Vederemo,« je zategnil samoderžec, ki se je ustil samo radi lepšega, zakaj na tihem je bil že zdavnaj oborožen z najprilinjnejšimi besedami; skrbelo ga je zgolj, da jih spotoma ne bi pozabil. Vse, vse je bil pripravljen obljubiti; še Vida in Egon se mu v tem razpoloženju nista zdela nevshečen par. Brez oddiha so razpredale njegove misli široko panoramo haskov in časti, ugodnih možnosti in smelih kombinacij, ki pridejo v dosež njegovih rok, ako se mu posreči odjesti grofa Pohlina. Razvnel se je ter kričal z rokami kakor pred nabito dvorano; gospa Tončka, edina poslušavka, je srkala njegove besede s strmečim odobravanjem.

»Premisli,« je oznanjal Smučiklas brez nepotrebne sramežljivosti, »premisli vendar, kako se podčrtamo in povzdignemo v javnem ugledu. Ljudje bodo videli, da smo nad njimi; čim bolj jih gledaš preko ram, tem bolj te malikujejo! Pohlínov grof mora k nam, vsaj enkrat, vsaj za en večer, preden obrne hrbet temu kraju; in če ni sam zadosti zlahten, bo moja skrb, da mu spojejo slavo... Kamen do kamna gradi bistra svojo srečo, in zdaj je čas za to: ako bo k letu vojna in vzame Avstrijo hudič — mari naj zleze Smučiklas pod mizo, kadar bo šlo za predsedstvo republike?« (Dalje.)

gibi slovanskih četah znašale do 10% in še več po koji dan. Nepoznan mi je slučaj, da bi Italijani zavzeli pozicijo, v kateri je bila še samo peščica braniteljev, ki so hoteli braniti. — A leta 1918 — je bila cela avstro-ogrška armada na fronti. Tirolsko je branilo preko 300 bataljonov — a Italijani, da so „zmagali“? Tega gotovo niti sami ne verjamejo.

Natančne podatke, označbe čet itd. mislim, bi kakor sem omenil, lahko dal major Lukanc. Z jugoslovanskim pozdravom V. A., kapetan.

Demarkacijska črta na Stajerskem.

Maribor, 14. februvarja. (Lj. k. u.) Dogovori, sklenjeni za dobo do sklepa mirovne konference v Parizu med deželima vladama v Ljubljani in v Gradcu v svrhu zopetne vpostavitve miru v okrožju okrajnega glavarstva Radgone in vpostavitve trajnega premirja med četami obojestranskih posadk od ogrske do koroške deželne meje.

I. Sporazumno se ugotavlja vnaprej, da ti dogovori ne ustvarjajo nobenega prejedica za končno določitev državnih mej in državnega ozemlja po mirovni konferenci. Najprej je bila določena v zemljevidu rdeče zaznamovana demarkacijska črta, ki je čete kraljestva SHS ne bodo prekoračile, izvzemši v primerih, navedenih spodaj. Nadalje je bila na istem zemljevidu sporazumno označena tudi demarkacijska črta I a z določbo, da zasedejo čete kraljestva SHS ozemlje, nahajajoče se med obema demarkacijskima črtama, le v primeru, ako bi izbruhnili kakršnikoli proti njim naperjeni nemiri. Ta zasedba pa se bo omejila le na dobo, dokler traja povod za njo. Razen tega je četam kraljestva SHS po potrebi dovoljen prehod po cestah tega ozemlja. — S posebnim vojaškim dogovorom se je določilo tudi število obojnih posadk, ki se imajo kar največ znižati, kakor tudi še posebna demarkacijska črta, katere ne bodo čete nemško-avstrijske vlade v južni smeri prekoračile. Izjeme v katerih smejo čete kraljestva SHS prekoračiti rdečo demarkacijsko črto I, so nastopne:

a) Prehod od kolodvora v Cmureku k mostu, ki vodi v Gornji Cmurek in nazaj; b) v primeru izvršenega ali grozečega napada ali nemirov, ki bi izbruhnili proti četam SHS v Gornjem Cmureku, zasedba v zemljevidu označenega cmureškega okoliša v obrambo gornjemcmureškega mostišča. Ta zasedba se opusti, čim odpade povod za njo. II. Ozemlje severno od demarkacijske črte I je pod upravo nemško-avstrijske vlade. Do demarkacijske črte II, ki je v vojaškem dogovoru določena nemško-avstrijskim četam, skrbje v tem ozemlju za javni mir in red nemško-avstrijske orožniške postaje, katerih moč pa v splošnem ne bo presegala dosedanjega števila, ako ne bi ohranitev javnega miru in varstvo državne uprave ne opravičevalo izjem, o čemur pa je od primera do primera obvestiti obmejno poveljstvo v Mariboru. Sedanje število in moč teh orožniških postaj bo omenjenemu poveljstvu naznanjen. Ozemlje med demarkacijsko črto I in II je pod upravo okrajnega glavarstva v Radgoni.

Orožniški postaji, ki jo zopet postavi nemško-avstrijska vlada v Apačah, dodeli obmejno poveljstvo v Mariboru enako število nemškega jezika zmožnih orožnikov, hi so podrejeni poveljništvu orožniške postaje. Na isti način se dodeli nemško-avstrijski orožniški postaji v Cmureku trije nemškega jezika zmožni orožniki, ki pa smejo opravljati le varnostno službo na kolodvoru v Cmureku.

III. Glede na politično upravo in sodstvo v okrajnem glavarstvu Radgona in Lipnica, kakor tudi glede na obrat lokalne železnice Špilje—Radgona ostane status quo. Ako imajo nemško-avstrijske oblasti v ozemlju sodnih okrajev Radgona, Cmurek, Arvež in Lipnica južno rdeče demarkacijske črte I vršiti uradnih posle, se njihovo svobodno gibanje ne sme ovirati ter jim

uorajo v primeru potrebe nuditi varnostni organi vlade SHS ali tamošnje občine potrebno pomoč. Z ozirom na poštno in brzojavno službo se je iz vojaških vzrokov dogovorilo nastopno: V Radgoni se vodi in uradniku poštne in brzojavne službe, ki sta oba Slovenca, dodeli nemški uradnik, med tem ko imenujejo poduradnike in uslužbenice, polovico iz vrst slovenskih, drugo polovico iz vrst nemških uslužbencev, dotične vlade. Ravno tako je v Cmureku vodstvo poštnega urada, kakor tudi brzojavna in telefonična služba v rokah Jugoslovancov, med tem ko se uslužbenci dele na polovico. V Halbenreinu se dodeli jugoslovanski uradnik telefonskih in brzojavni službi. Na drugi strani poveri nemško-avstrijska uprava vodstvo državnega urada v Radgoni in Cmureku Nemcu in imenuje polovico nemško-avstrijskih in polovico jugoslovanskih uradnikov, poduradnikov in drugih uslužbencev dotične vlade. Obe poštni in finančni upravi se dogovorita kratkim potom o sprejemanju žigosanih in nežigosanih bankovcev pri državnih uradih v Cmureku in Radgoni, ker se obema narodnostima omogočijo vplačila z denarjem, ki kroži na njunem ozemlju. Davčni uradi predlože obojestranskim upravam načrtu začasne delitve davčnih dohodkov, pri čemur se mora upoštevati, da izvršujejo nekateri uradi n. pr. okrajna glavarstva, davčni uradi, pošta in sodišča skupne upravne posle.

IV. Ustavijo se vse sovražnosti na celi črti. Na obeh straneh se izpuste vsi ujetniki in se vsem udeležencem pri nemirih zjamči popolna nezakrjenost za vsa dejanja, ki so jih zakrivil v zvezi z izgrede. Ravnotako se izpuste tudi vsi talci in druge zaradi nemirov od 4. feb. t. l. in nastopnih dni zaprte osebe ter ustavi nadaljne postopanje proti njim.

XII. Obe stranki prosita gsspada majorja Monteguja za pridelitev kontrolnih organov po ententi ob troških obeh strank; ti organi naj kontrolirajo uvaževanje obojestranskih vojaških demarkacijskih črt. Sicer naj za natančno izpolnjevanje teh dogovorov jamči vlada kraljestva Srbob, Hrvatov in Slovencev v Belgradu, kakor tudi nemško-avstrijska vlada na Dunaju in se naj v kar najkrajšem času poizvedo formelna pojasnila. Ta dogovor se spiše v dveh izvornih istopisih za vsako stranko.

Maribor, dne 13. februvarja 1919.

Podpisano s pridržkom nastopne izjave.

Deželna vlada za Slovenijo: Dr. Karl Verstovšek, poverjenik, m. p.; Rudolf Maister GM., m. p.; Dr. Rosina, m. p.; Dr. Honjec, m. p.

Štajerska deželna vlada: Dr. Kaan, m. p.; vojaški poverjenik Rintelsen, m. p.; Pongraz, m. p.

Štajerska deželna vlada podaja ne glede na uvodoma že določeno izključitev vsakršnega prejedica z ozirom na končnojavno določitev državnih mej in državnega ozemlja še nastopno posebno izjavo in pravni pridržek pred podpisovanjem: Po sklepu gorenjega, le po preprečenju nadaljnega kivolitja stremečega dogovora se sedanjemu resnično odnosno in upravno razmerje v delih srednje in spodnje Štajerske, ki jih zahteva nemško-avstrijska država zase, niti provizorno ne priznava kot zakonito, marveč štajerska deželna vlada docela vzdržuje vse proti temu vobče, in proti ponovnemu zatiranju nemškega prebivalstva v posebnem vložene proteste ter vztraja na svojem pravem stališču, da mirnim potom zlasti z opozoritvami pri antantnih državah privede skorajšnjo izpremembo razmer, ki bo primerna željam in pritožbam, kakor tudi pravici samoodločbe nemškega prebivalstva na zasedenem spornem ozemlju. V to svrhu in zlasti, da se izboljša neznosni položaj nemškega prebivalstva v Mariboru se z vso odločnostjo vzdržuje zahteva po najhitrejši odpošiljavi mednarodne preiskovalne komisije.

Štajerska deželna vlada: Pongraz, m. p.; Kaan, m. p.; Rintelsen, m. p.; vojaški poverjenik Resel, m. p.

Stremeč po tem, da se pomaga zabraniti vsako nadaljnje kivolitje v spodnji Murski dolini in izključujoč vsak prejedic glede na prinodno državno pripadnost mesta Radgone in okraja Cmureka podpisuje ta dogovor načelnik okrajnega odbora za blaginjo Cmureka — Radgone in županov namestnik mesta Radgone: dr. Franc Kamnikar, m. p.

Temu je dodan vojaški dogovor, ki določa število posadke, ki jih sme vsaka država imeti ob demarkacijski črti.

Jugoslavija.

Državni zbor kraljevine SHS.

Belgrad, 13. (Lj. k. u.) Jugoslov. dop. urad v Belgradu javlja, da bo državni zbor kraljestva Srbob, Hrvatov in Slovencev sestavljen takole: Srbija odpošlje 84 članov, Macedonija 24, Hrvatska in Slavonija 62, Slovenija 32, Istra 4, Dalmacija 12, Črna Gora 12, Vojvodina 24, Bosna in Hercegovina 42. Nekateri pokrajine hočejo biti zastopane številneje. Definitivno bo to vprašanje rešeno v eni prvih sej državnega zbora. Najbrže se državni zbor otvori s svečano službo božjo. Razpravne seje se bodo začele šele 3. ali pa 4. marca. Predsedoval bo najstarejši član. Kot poslovnik so sprejeli poslovnik srbske narodne skupščine, dokler ne bo narodno predstavništvo (državni zbor) določilo drugega. Med prvimi predlogami se nahaja predloga o začasni ustavi kraljevine Srbob, Hrvatov in Slovencev in načrt agrarne reforme.

Vesti iz Belgrada.

(Lj. kor. ur. dne 13. 2. 1919.)

Jutri zjutraj odpotujeta v Sarajevo ministri Pribičević in dr. Kramar, da prisostvujeta zborovanju „Jugoslovanske demokratske stranke“ v Sarajevu. — Jugoslov. dop. urad v Belgradu je izvedel od avtoritativne strani, da bo državni zbor kraljestva Srbob, Hrvatov in Slovencev na 1. marca 1919 sklican v Belgrad. — Te dni so bile važne ministrske seje, na katerih so razmotrivali med drugim o vprašanju central in proste trgovine, o agrarni reformi in o začasni ustavi. — Danes je nastopilo v Belgradu južno vreme. Bati se je bilo, da bo vsled velikega mraza popolnoma prekinjen promet na Donavi in na Savi.

Pod italijanskim jarmom.

Neverjetna italijanska drznost. Kako se upajo lagati.

Ljubljana, 14. februvarja. (Lj. k. u.) Italijani so te dni nabili po vseh slovenskih krajih, zlasti po Notranjskem, lepake v katerih lažljivo zatrjujejo, da je spor med Jugoslovani in Italijo poravnani in da je sedaj potrebno, da se slovensko prebivalstvo z zaupnjem prilagodi novemu položaju, to je, da bo tvorilo naše slovensko ozemlje del italijanske kraljevine. S tem novim manevrom hočejo zapeljati naše ljudstvo v obup. Ljubljanski dopisni urad je od prislojne strani pooblaščen ugotoviti, da je jugoslovansko-italijanski spor ne le nerešen, temveč da se po krivdi italijanske diplomacije, kakor tudi vsled neprestanih nasilstev italijanskih okupacijskih organov od dne do dne poostrejuje.

Generalni štrajk v Trstu.

Lugano, 13. februvarja. (Lj. k. u.) Glasom Čehoslov. tisk. urada je v Trstu izbruhnili generalni štrajk. Iz solidarnosti se ga poleg železničarjev udeležujejo vsi delavski in uradniški sloji, da protestirajo zoper ukrepe italijanske uprave, naperjene proti stavkujočim železničarjem. „Secolo“ poroča iz Trsta, da ima to gibanje politično in izrazito protitalijanski značaj.

Zahtevajte „Jugoslavijo“ po vseh gostilnah, kavarnah in brivnicah! Pridobivajte novih naročnikov!

Mirovna konferenca.

Italijanske spletke proti Wilsonu.

Curih, 13. februvarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Trajne poizkuse posameznih italijanskih listov, Wilsonovo stališče na mirovni konferenci omajati zlasti s tem, da poudarjajo, kako zelo ostro se Wilsonov program o združbi narodov kritikuje v Ameriki sami, in da se v Ameriki množi opozicija zoper Wilsona, ozračuje ameriški listi kot spletke ter precej ostro zavračajo. Vodilni republikanski organ „New York Tribune“ beleži, da je republikanska opozicija izpremenila svoje mišljenje o Wilsonu in da prav občuduje njegovo delovanje v Parizu. Taft je Wilsonu v neki brzojavki čestital. Kakor je posneti iz raznih listov, zasledujejo zavezniški Italijeni eno vedenje z rastočo nevšečnostjo. Italijanski konflikt z Jugoslovani, odkriti d'Annunzijevi napadi na alirance, časopisni izpadi zoper Francijo zaradi francoske politike glede Jugoslovancov ter najnovejša gonja zoper Wilsona vzbujajo pri zaveznikih Italije čim dalje bolj mučno pozornost.

Razpravljanje o jugoslovanskem vprašanju.

Praga, 13. februvarja. (Lj. korepond. urad.) Iz Pariza poročajo, da bodo velesile o jugoslovanskem problemu jele razpravljati še pred Wilsonovim odhodom, tudi ako Lloyd George ne bo prisoten.

Sporazum med Grško in Italijo?

Pariz, 13. februvarja. (Lj. k. u.) Glasom Dun. kor. urada poroča „Reuter“, da je v spornih vprašanjih med Italijo in Grško po zadnjih konferencah med Venizelosom in Orlandom baje prišlo do soglasja, tako glede Adrije, kakor tudi glede Male Azije. Italija se hoče odreči nekaterim pravicam, katere proizvaja iz dogovora iz leta 1915, ako dobi za to kompenzacijo. Dogovora med Italijo in jugoslovansko državo do sedaj še ni pričakovati. Glavna ovira temu je, da Italija noče izročiti Reke.

Političen pregled.

Madžarski in nemški izgrede v Požunu. Požun, 13. febr. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Vest, da je podlegel polkovnik Barecca svojim ranam, je popolnoma neistinita. Kakor se je uradno dognalo, je bil pri predvčernjših izgrelih Madžarov in Nemcev usmrčenih šest oseb in 19 ranjenih. Od Čehoslovakov je bil polkovnik Barecca in šest vojakov lahko ranjenih.

Državni grb in Slovenci. Neki hrvatski zgodovinar piše v „Novem Vremenu“: Glede grba Slovenije ni kaj očitati, čeprav ne vem, zakaj se je prezrl stari zgodovinski grb vojvodine Kranjske. Mogoče radi orla; toda to ni opravičeno, ker je orel samo nosilo štita, pravi grb pa je kockasto rumenoredči mesec. Ta mesec bi se lahko pridržal tudi v novem grbu, kar bi bilo lepše nego je sedanjí beli mesec. V heraldiki so zvezde vedno rumene, to je zlate in nikdar ne bele. Mesec z zvezdo pa je grb turške države.

Pokrajinski zbor. Med „Slov. Narodom“ in „Slovenecem“ se je vnela polemika radi sklicanja pokrajinskega zbora za Slovenijo. „Slovenec“ zahteva takojšno sklicanje pokrajinskega zbora, dočim je „Slov. Narod“ le za pokrajinski svet, brez zakonodajne oblasti. Mi od svoje strani nismo ne zagrizeni centralisti, a še manje federalisti ali avtonomisti. Vendar pa se nam zdi, da osrednja vlada v Belgradu preveč forsira s centralizmom. Tudi v slučaju, da se konečno konstituanta odloči za popoln centralizem, se prehod ne bo mogel izvršiti kar naenkrat. Začasno bi torej vsekako morale ostati avtonomne vlade, kakor jih je rodila oktobrska revolucija, a te vlade bi morale imeti nad seboj neko kontrolo, pokrajinske zbore. S tega stališča moramo torej zahtevati „Slovenca“ le odobravati. Pri nas je mnogo vprašanj, ki se tičejo samo naše pokrajine, čemu bi torej s temi stvarmi nadlegovali osrednji parlament. Mi smo tudi za to,

da se uprava centralizira, a pri tem treba vendar pustiti, da posamezne pokrajine v mejah, ki jih določa okvirni zakon, urejajo svoje stvari same tako, kakor to zahtevajo lokalne potrebe.

Z lažmi si hočejo pomagati. Ljubljanski dopisni urad je v priobčitev prejel prepis nastopne, ljubljanskemu Narodnemu svetu dne 1. febr. 1919 iz Geneve poslane brzjavke dr. Julija Gazzarija: Z ozirom na nove laži glede razgovorov z generalom Mola, si dovoljujem to-le pojasniti: Razgovori z generalom Molo Emanuelom in drugimi pri Steedu (?) se niso vršili dne 17. januarja 1918, ampak 14. in 18. dec. 1917. Poleg Trumbića so se jih udeležili člani Jugoslovanskega odbora Gustav Gregorin, Meštrovič, Trinajstić in jaz. Sestavljen ni bil nikak zapisnik, ki bi vseboval pogovore, namenjena ni bila nobena odločitev (resolucija) in nobena zveza (engagement). Niti Trumbić niti kak drug član odbora ni Italiji, bodi pogojno ali brezpogojno, priznal zapadne pokrajine, kjer prebiva naš narod. Nasprotno, italijanske zahteve po naši zemlji je Trumbić odločno odklonil v zmislu Krfske izjave, ki bazira na principu narodnosti in samoodločbe, in zahteval abolicijo londonske pogodbe. Želim, da se zagotovi (rekomende - priporočiti), da se ljudje, ki delajo našo narodno politiko, ne bodo deljali v past tendenčnih poročil in sovražnih mahinacij. Pooblašcam, da se ta izjava publicira in sporoči oddelku za zasedeno ozemlje.

Dnevne vesti.

Francoska gosta v Ljubljani. Sinoči je dospel v Ljubljano delegat vrhovnega poveljnika francoske vojske v Beogradu. Danes v soboto opolnoči dospe v Ljubljano šef francoske misije v Zagrebu major Montegn. Oba gospoda se udeležita v nedeljo ob 11. uri dopoldne otvoritvene slavnosti v opernem gledališču, povodom pričetka delovanja francosko-slovenske organizacije v Ljubljani.

Pozor na sovražne agente! Po deželi širijo nekateri ljudje vesti, da bodo morali vsi moski od 18. do 60. leta v Sloveniji k vojakom. Ni treba še posebej opozarjati, da so te vesti popolnoma izmišljene. Pazite na ljudi, ki take novice razširjajo, ker jih trosijo z namenom, da sejejo med ljudi zbeganost in nezadovoljnost!

Za grb se pripravljajo še vedno hrvaški listi. „Hrvat“ zatrjuje svečano, da grb ni nikakva malenkost. Prav res. Grb je glavna stvar, a vse drugo postranski... Koliko pametnejše delo bi izvršili hrvaški listi, ko bi rajši razmotrivali vprašanje, kam pride Hrvaška, ako ljudje ne pridejo k sebi. Kako prav je imel Tisza, ko je rekel: S Hrvati še odpravimo, samo da bo na poslopju delegacije hrvaška zastava enako vidna, kakor srbska.

Veliko jugoslovansko manifestacijo priredi Narodni svet za Mežiško dolino v Prevaljah v nedeljo, 16. t. m. ob 9. uri. Pričetek s sv. mašo ob sodelovanju vojaške godbe iz Maribora. Nato govori na glavnem trgu. Dojdejo govorniki vseh strank. Prijavljena je številna udeležba vseh korporacij in ljudstva iz cele Mežiške doline. Naj nikdo ne zamudi te pomembne manifestacije za slovenski del Koroške Jugoslavije.

Smeh je draga stvar v današnjih časih — zato se lahko dobro nasmejete, če si kupite „Kurenta“.

Gibanje med uradništvom denarnih zavodov. Uradništvo podružnice Ljubljanske kreditne banke v Sarajevu je vsled neizpolnitve zahtev po višjih plačah stopilo v stavko. Ker je nato ravnateljstvo zahtevalo uradništva ugodilo, je stavka ponehala. Tudi med uradništvom denarnih zavodov na slovenskem vlada velika nevolja vsled nezadostnih plač. Na nedeljskem zborovanju te uradniške skupine se je sklenilo, staviti na upravo denarnih zavodov zahteve glede izboljšanja plač in skrajšanja uradnih ur. Sklenilo se je tudi sodelovanje z drugimi bratskimi organizacijami države SHS.

Nižja rudarska šola se osnuje prihodnjo jesen v Ljubljani. To bo prva enaka šola v Jugoslaviji in jo bodo gotovo obiskovali tudi Hrvati in Srbi.

Vsled pomanjkanje vojaških zdravnikov je dež. vlada na predlog poveljstva dravske divizije sklenila, da se vpokličejo v vojaško službo vsi zdravniki do 35 let.

Vsled pomanjkanja klavne živine bo deželna vlada plačevala k maksimalnim cenam po 150 K za 100 kg žive teže za prostovoljno odano živino.

Na progi Pragersko-Budimpešta so Madžari ustavili v nedeljo ves reden promet, posebej še zadnja dva osebna vlaka. Promet na jugoslovanskem ozemlju vzdržujejo z lokalnim vlakom. Seveda je nujno potrebno, da se osebni promet uredi za stalno v smislu predlogov, ki jih je po želji prebivalstva stavilo načelstvo na Pragerskem.

Organisation franco-slovene. V nedeljo, dne 16. t. m. dopoldan ob 11. uri se vrši v Narodnem gledališču (opera) slavnostna matineja o priliki ustanovitve organizacije. — Vspored: Marseljeza, orkester in zbor; Francija in Slovenija, živa slika; francoske pesmi, poje gđ. C. Medvedova, na klavirju spremlja g. M. Škerjanc; Chopin: Nocturne. — Smetana: Iz domovine, solo za gosli igra g. R. Zika, na klavirju spremlja g. Ravnik; Viktor Hugo: Vest. — Ed. Haraucourt: Oporoka, deklamuje gđ. Šaričeva; J. Massenet: Pesem o Ossijanu iz opere „Werther“, poje g. J. Stepanovski; Francija osvoboditeljica malih narodov, živa slika; Lepa naša domovina, orkester in zbor. — Vstopnice, kolikor jih je še na razpolago, dobe pri blagajni narodnega gledališča tudi oni, ki niso člani organizacije. Cene iste kot pri akademijah narodnega gledališča. Prodajali se bodo tudi lični spominski vspreddi.

Društvene vesti.

Slov. pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“. Danes v soboto zvečer ob pol osmih vaja moškega zbora, jutri v nedeljo dopoldne ob desetih vaja mešanega zbora. Polnoštevila udeležba je njo potrebna! Odbor.

Slovensko trgovsko in obrtno društvo v Mariboru. „Slov. trg. društvo“ v Celju in „Zveza južnoštajerskih obrtnih zadrug“ priredijo skupno v nedeljo, dne 16. februarja 1919 ob 2 uri pop. v dvorani Narodnega doma v Mariboru, velik obrtni shod.

Drobne vesti.

„Daily Mail“ javlja, da je lord Edward Grey, bivši angleški minister za zunanje stvari, ki je bil nekaj časa na očeh bolan, sedaj popolnoma oslepel. — V Subotici so izvršili te dni ljudsko štetje. Našteli so 70 000 Bujevcev (Hrvatov) 10 000 Srbov in Slovakov. Madžari so teta 1910 našli 35 000 Slovanov in drugih. — Bankovce žigosali bodo tudi na Ogrskem; kakor pravijo le vsled sile. — V češko-slovaški narodni skupščini so ženske delegatke stavile predlog, naj se v učna sredstva za nižje in srednje šole sprejme tudi pouk o nogubnem vpliva nikotina in alkohola. Predlog so izročili šolskemu odseku, ki mora poročati v 8 dneh.

Gospodarstvo.

Znižanje obrestne mere. Vsled prevelike obilice denarja in nemožnosti, istega ugodno placirati, so ljubljanski denarni zavodi po skupnem dogovoru sklenili, znižati obrestno mero za vse hranilne vloge, kakor tudi za vloge v tekočem računu na 2%, kar velja od 15. februarja t. l. dalje.

Zveza jugoslovanskih hranilnic vabi v svrhu določitve pasivne obrestne mere vse hranilnice in posojilnice na sestanek, ki se vrši dne 17. t. m. ob 4. uri popoldan v posvetovalnici Mestne hranilnice ljubljanske.

Razno.

Relikvija iz konaka. Komu niso znana vsa barbarstva in vandalizem avstro-ogrske in nemške vojske? Prekašali so v bestijalnosti Turke in se obnašali kakor pravi Huni. Bilo je

14. avgusta 1917. ko je stopil sedanj naporočnik pri vrhov. poveljstvu kralj. srb. armade Milan Auman v oplenjeni in opustošeni konak v Belgradu. Srce se mu je krčilo pri pogledu na vandalizem, kojega je zmogla le nemška in madžarska kultura. Nobeno stranišče ni ogabnejše kakor je bila prva, Petrova soba. Pohištvo razbito, tapete potrgane, po parketu pa spomini slavnega „Herrenvolka“ in njim podobnih „Čikošev“. Druga soba, obednica je bila tej enaka. Z vso silo se je moral premagovati, da ni ob prizoru, ki se mu je tu mudil planil med Vandale. Na tleh je ležala krasna iz gipsa izdelana imitacija srb. krone, katero so posiroveli vojaki iznad vrat obednice izruvali, da jo opljujejo in onečastijo. Da jo reši nadaljnega onečastjenja, je prosil nadporočnik nekega vojaka, da odstrani za hip vojaštvo iz obednice, med tem pa je pobral on dragulj in odhitel z njim iz konaka. Hitro se je izvedelo za ta čin in oblasti so jele stikati in poizvedovati po rešitelju srb. krone, da ga kaznujejo po vseh slavni avstrijskih paragrafi. Da jim izbrise sled, se je nadporočnik odpeljal mesto v Vukovar skozi Oršavo v Bukarešto, od tu pa preko Vukovara na Videm ob Savi k narodni obitelji Dolšak, kjer je izročil relikvijo v skrbno varstvo gospoda majorja Dolšaka in njegove blage soproge vrie Srbkinje Šaše. Tu je bil dragulj v časti in varstvu. Nihče razven gori omenjenih, dr. Dimnika in moje malenkosti ni zvedel naše tajnosti. Gorje nam, ako bi zaznali o tem avstrijski denuncijanti, povišali bi nas med nebo in zemljo! Po končani vojni je rešitelj relikvije poročal o stvari gosp. polkov. Laziću ta pa regentu Aleksandru, ki bo storil potrebno, da pride ta relikvija na svoje mesto. Rudolf Arnšek.

Zadnje vesti.

Wilson sprejel regenta Aleksandra.

Belgrad, 15. febr. zj. ob pol eni uri. (Izv. por.) Z ozirom na tendenciozne vesti italijanskih listov, da Wilson ni hotel sprejeti regenta Aleksandra, se uradno konstatira, da je Wilson sprejel regenta Aleksandra in z njim dolgo konferiral o jugoslovanskem položaju. Kdor pozna regenta, je lahko prepričan, da bo storil Aleksander vse, da priznajo ententine države Jugoslavijo. (Kakor poročamo na prvi strani, je ententa medtem že priznala našo državo. Op. ur.)

Kako je bila predčasno objavljena ustava.

Belgrad, 14. februarja. (Izv. por.) Glede na „konfiskacijo“ ustave se ugotavlja sledeče: Ustavo so dali v državno tiskarno, da jo natisnejo v informacijo ministrom. Pomotoma pa se je tiskala v „Službenih Novinah“. Ravno tedaj pa je odhajal iz Belgrada v Zagreb dr. Simrak, ki si je preskrbel odtisek ustave, katerega je baje izročil uredništvu „Narodne Politike“, kjer je bil preje glavni urednik. Dr. Simrak se izgovarja, da mu jo je prinesel kurir iz Belgrada. „Službene Novine“ sploh niso bile ustavljene ali konfiscirane, ker dotična številka niti ni izšla, ampak je bila pravočasno sistirana. Cela zadeva je v strogi preiskavi.

Ameriški časnikar v Zagrebu.

Zagreb, 14. februarja. (Izv. por.) Tu se mudi dopisnik velikih newjorskih listov Herbert Corwey.

† Mati atentatorja Čabrinović-a.

Osijek, 14. februarja. (Izv. por.) Tukaj je umrla g. Nedjelka Čabrinović, mati znanega sarajevskega atentatorja. G. Čabrinović je bila tri leta internirana in nazadnje konfinirana. Umrla je v kljub velikemu trpljenju v zadoščenju, da je doživela svobodo svoje domovine.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Anton Pesek.
Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Naročajte in razširjajte „Jugoslavijo“!

Bonbone vsake vrste po zmernih cenah dobavlja redno tvrdka Fran Medica, Ljubljana, Tržaška cesta 4. Postrežba točna in solidna. 30-18

Vsem ženinom in navestam priporočam da se pri nakupu pohištva ogledate v zalogi pohištva, Vido Bratovž v Ljubljani, Marije Terezije cesta 13 (Kolizej) in Stari trg 4. 14

S pravim čebelnim voskom lika parkeina tla zavod za snajenje in reklamo Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg 3/I. 248 8-6

Snaženje izložbenih oken prevzema zopet zavod za snajenje in reklamo Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg 3/I. 248 8-6

Stanovanje sredi mesta na razpolago, kdor mi preskrbi eno ali dve meblirani sobi za takoj. Blagohotne ponudbe pod šifro „Stanovanje“ na upravnistvo.

Gostilno ali restavracijo se išče v najem. Kupi se tudi majhno gostilno. — Ponudbe na upravnistvo. 371 9-7

Kuharico pridno in pošteno, ki ima tudi veselje do kmetijstva, išče mlada gospa na deželi. Ponudbe z zahtevo plače pod „Poštenost št. 23“ na upravn. 407 6 4

Otroška posteljica dobro ohranjena, z kupa. Ponudbe pod „Posteljica“ na anončno pisarno Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg 1/3. 396 3-2

Bukovo oglje se odda po vagonih, izpod 1000 kg pa samo, če se pošljejo vreče. Za ponudbe prosijo oglaški podvzetnik R. Frizzi v Vuhredu v Dravski dolini. 422 6-3

Karbidne svetiljke in karbid razpošilja točno na drobno in debelo tvrdka Martin Sučenc v Konjicah na Stajerskem. 438 20-1

2 kolesi moško in žensko (Puch) jako fini, s staro pnevmatiko in dve vrvi se radi odhoda cenjo proda. Naslov pove upravnistvo. 441 3-1

Gospodična, mlada in inteligentna, želi korespondirati z inteligentnim gospodom pod šifro „Jana“ na upravnistvo. 442 3-1

Išče se lokal za restavracijo, gostilno, karkor tudi za skladišče, v Ljubljani ali v bližnji okolici. Ponudbe na g. Sojer Vekoslava, Hrenova ul. št. 17 v Ljubljani. 448 8-1

Špecerijske stelaže, prodajalna miza miza, decimalna in mala vaga se kupi. — Cenj. ponudbe na „Anončno pisarno Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg 3/I. 449 5-1

Begunec želi vzeti srednje posestvo v najem v ljubljanski okolici. Ponudbe pod „Posestvo“ na upravnistvo. 3 1

Kupi se dobro ohranjena zimska suknja za upavništvo pod „Suknja“. 455

Iščem družabnika za kemlično tovarniško podjetje, ki bode širgurno dobro uspevalo v Jugoslaviji, ker je brez konkurence do danes, za najmanj 15.000 K gotovine. Če mogoče trgovsko izobražen, ni pa pogoj. Prednost imajo gospodične z lepo preteklostjo, ki bi se rade poročile, v starosti 18-28 let. Ponudbe s sliko, ki se vrne, se prosijo vpslati do 20 t. m. na upravnistvo lista pod „Goričan“. Gospodične, ki so bile v službi avstrijske armade so izključene. 463 2-1

Trgovsko družico (kompanjonko), tudi starejšo vdovo, ki bi zamogla vsaj 10.000 kron takoj založiti v dobro in hitro se razprodajajoče blago, ki donosa nad 10 odstotkov čistega dobička, išče trgovec ki nima kapijala. Trgovsko izobražena ali taka ki ima trg. lokal v Ljubljani ima prednost. Ponudbe pod „Tajna sreča“ na upravo. 459 1

200 kg la solitra se proda (za soljenje mesa). Naslov v upravnistvu. 460

Kupi se majhna hišica z vrtom v Ljubljani ali okolici. Ponudbe pod „Takoj“ na upravnistvo Jugoslavije. 458 3-1

Opr. št. A 1 1331/18/12.

Dražbeni oklic.

Prodado se dne 17. svečana 1919 dopoldne ob 9. uri v Ljubljani, Cerkevna ulica št. 21 na prostovoljni javni dražbi nastopni v zapuščino po Ivani Gorjup spadajoči predmeti in sicer: Pohištvo, obleke in perilo, nekaj porcelanaste in steklene posode ter 1 srebrna ženska ura in 4 pari zlatih uhanov.

Reči se smejo ogledati dne 17. svečana 1919 v času med 9. in pol 10. uro dopoldne na licu mesta v Cerkevni ul. št. 21.

Okraj. sodišče SHS v Ljubljani, odd. I., dne 10. svečana 1919.

Kupim vsako množino jabolčnika kakor tudi jabolčnega kisa.

Ponudbe z navedbo množine in najnižje cene na Ljubljana 1., poštini predal št. 163. 420 30 3

Kupujem suhe gobe in dobre vreče Prodajam kremo za čevlje

v kovinastih dozah, pol doze K 15.—, cela doza K 28.— za tucat, čevlje z lesenimi in usnjatimi podplati, tržne torbice itd. Dalje izvršno letošnje in lanske vino in razno domače žganje. 411 4

M. RANT, Kranj.

Modni atelje

M. Šarc
Ljubljana, Kongresni trg št. 4/I.
(Gerberjeva hiša.) 300 10—3

Sprejemne ure: 10—12 in 3—7.

Ravnokar iz inozemstva došli

novi prvovrstni pisalni stroji, zelo dobri barvni trakovi in predvojni ameriški ogljeni papir. 430 5 4

Fran Bar, Ljubljana Frančevo nabrežje št. 5.

Prevzamem tudi pisalne stroje in kontrolne blagajne v popravilo, čiščenje ter pranje z bencinom.

Baterije in hilze

le prve vrste, nudi najceneje tvrdka

K. A. Kregar

Ljubljana, Sv. Petra c. 21-23.

Kupi se: 128% ni milni kamen (Laugenstein), žima za sita, čaj, čokolada, pelinkovac in pravi vosek. 439 3—3

Proda se: 2000 kg medu v satovjih, 1000 kg fižola rumenega, 30 kg žime za postelje, 2 vagona čebule, 1 vagon kislega zelja in velika množina specerijskega blaga, papirja, vreč itd. Ponudbe, ozir. vprašanja pod „specerija“ na I. Jugoslovanski anončni in informacijski zavod Beseljak & Rožanc, Ljubljana, Frančevo nabrežje 5.

Učitelj

enorazrednice želi menjati službo. Šola nova, vrt velik in lep. Drva se dobe lahko. Menja tudi z učiteljem večrazrednice, torej s prostim stanovanjem. Naslov pove upravnistvo. 436 2

Drogerija

J. C. KOTAR

:: LJUBLJANA ::

Wolfova ulica št. 3.

Fotomanufaktura

Rudolf Rus v Kranju

pripotoča svojo bogato

zalogo ur

brijantov, zlatnine in srebrnine po najnižji ceni. Sečna postrežba.

Mestna hranilnica v Kranju

obrestuje hranilne vloge po 3% 162 14—4

brez odbitka rentnega davka, katerega plačuje hranilnica iz lastnega. Narasle in nevzdržene vloške obresti pripisuje h kapitalu vsakega pol leta — t. j. dne 30. junija in dne 31. decembra — ne da bi bilo treba vlagateljem se zglašati radi tega pri hranilnici.

Splošni rezervni zaklad (lastna premoženje) nad pol milijon kron!

Hranilnica posoja na zemljišča po 5% na leto in na amortizacijo v 36 letih, tako da na pr. dolžnik v teku 36 let popolnoma poplača posojilo 100 K z obrestmi vred, ako plačuje vsakega pol leta po 3 krone.

Koncem junija 1918 je bilo stanje hran. vlog nad 9 milijonov 700.000 kron.

Posojil na zemljišča ter posojil občinam: nad 2 milijona 700.000 kron.

ADRIA

**VANILIN
SLADKOR**

**F. ŠIBENIK
ADRIA-IZDELKI
LJUBLJANA**

JE NAJBOLJI

I. jugoslovanski umetni zavod za povečanje slik

po vsaki fotografiji do naravne velikosti. Slike se izdelujejo tudi z oljnatimi in akvarelnimi barvami. — Delo umetniško izvršeno, cene zmerne. — Izvršujem tudi najmodernejše vsa v fotografsko stroko spadajoča dela.

Za obilna naročila se priporoča z odličnim spoštovanjem
Veličan Beter, fotograf in slikar
429 3—2 Ljubljana, Križevniška ulica št. 2.

Najboljši uspeh imajo oglasi v „Jugoslaviji“, ker je zelo razširjena in jo vsakdo rad čita!

Priporoča se tvrdka:

JOS. PETELINC

Ljubljana, Sv. Petra nasip št. 7

ob Ljubljani.

Zaloga šivalnih strojev in njih posameznih delov, igel in olja, ter drugega galanterijskega blaga.

Istotam se prodaja: Steklo za izložbene omare (belgijsko steklo) kompletno z valjčnimi zastori, mera 135×184, 63×184, 20 59×184 in eno rabljeno 90×162. 13

Angela Gajšek

Vaclav Kunst

zaročena

Halobje

Podplat

Podpisani denarni zavodi naznanjajo, da bodo pričenši s 15. februarjem t. l. obrestovali hranilne vloge in vloge v tekočem računu z

2%

Posebnih obvestil se p. n. strankam ne bo razpošiljalo. Ljubljana, dne 14. februarja 1919.

Kranjska deželna banka. Ljubljanska kreditna banka. Jadranska banka. Ilirska banka. Češka industrijska banka. Splošna prometna banka. Kreditni zavod za trgovino in obrt.

Pisemski papir najfinejše vrste

priporoča

102 13

Marija Tičar, Ljubljana

Največja izbira umetniških razglednic

!SVETLA!

Baterije, žarnice, elektrotehnični predmeti

(izdelek svetovne slovanske tvornice) 273 10—7

Generalna reprezentanca za en gros v kraljestvu SHS

JANKO POGAČAR, Zagreb,

začasno Ljubljana, Ilirska ulica št. 29/I.

Mast, slaninu, suho meso i salamu (Braunšvajger)

razašiljem u sve krajeve Jugoslavije u poštanskim paketima od 20 kg po dnevni cijeni.

Ia kavin nadomjestak nepakovan K 5.50 po kg.

Ia kavin nadomjestak u paketima 1/4kg po K 6.50 po kg.

Novac unapried ili 50% kapare, ostatak uz pouzeće. Pakovanje (Sanduk) računam K 9.—, a poštarinu K 4.20. Kupci, koji lično dogju, mogu slobodno iz mjesta kao i preko granice Hrvatske svaku količino sa sobom poneti. 295 20 14

J. Gigović, tvornica suhomesnate robe i masti, Nova Gradiška, Slavonija.